

Kære Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

I er nødt til at erkende, at regeringens aftale med Irak om tvangshjemsendelse af afviste asylansøgere enlige og børnefamilier stiller jer i et personligt etisk dilemma. Som medlem af Folketinget er I kun forpligtet til at handle efter din overbevisning/samvittighed.

Danmark har uden FN mandat været i krig i Irak. Krigen skabte store flygtningestrømme. Et ret lille antal har søgt asyl i Danmark. Af disse er de fleste blevet afvist og har henslæbt mange år i asylejrene uden mulighed for arbejde eller uddannelse. Halvdelen har opholdt sig i lejrene i mere end 5 år i en tilværelse præget af angst og håbløshed. Dansk og international forskning viser, at efter at have levet mere end et år i dyb usikkerhed over sin fremtid og uden mulighed for at handle selv, bliver de fleste traumatiserede. Efter længere tid bliver disse traumer ofte til alvorlige psykoser, som kan være meget vanskelige at helbrede.

Den danske regering har netop fået en aftale med Irak om tvangshjemsendelse. FN fraråder stadig at det sker, men regeringen, Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne vil bogstavelig talt med vold og magt tvangshjemsende de knap 300 personer, det drejer sig om. Også børnefamilier, som med forfærdelige følger på deres krop og sjæl har siddet i asylejrene i mange år, skal ud. Også selvom FN stærkt fraråder det.

Aftalen med Irak siges at være identisk med den Sverige har fået med Irak. Men nej—inden Sverige indgik udsendelsesaftalen har 4000 børn og deres familier fået asyl i Sverige.

I Danmark drejer det sig kun om 23 børn og deres familier. Er vi blevet så kolde og kyniske her i Danmark, at vi ikke kan give disse familier asyl og mulighed for en tryk fremtid?

Jeg vil personligt skamme mig dybt over at være dansker, hvis svaret ender med at blive et ja.

Med venlig hilsen

Marianne Bach Lauridsen
Cand. psych.